РІК 1932. Квітень. Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ
ВІДОМОСТИ

ЙОСАФАТ ЕПИСКОП

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ І ВІРНИМ ЕПАРХІЇ МИР В ГОСПОДІ І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Коли беру в руку перо, щоби вам Всечесні Отці й вам дорогі в Христі Браття заслати желання з нагоди сьогорічного празника Христового Воскресення, маю в серцю одно лишень бажання: почути від всіх вас запевнення, що ви перевели побожно цілий сьогорічний Великий Піст, що відбули зі щирим жалем і постановою поправи свою великодну Сповідь та в Св. Причастю тісно злучилися з Ісусом Христом, щоби на будуче жити вже не своїм а його життям, та вкінци радби я нині почути від всіх вас, що ви в сім Великім Пості добре розважали муки Христові, щиро співчули з терплячим Ісусом Христом, котрий сам невинний і Святий Святих, приняв на себе добровільно бичовання, терням вінчання і смерть на хресті за нас на це, щоби ми Його невдячні діти могли доступити відпущення гріхів і щастя вічного в небі.

А чомужто я так бажавби це від вас почути? — Тому бо знаю, що хто в Великім Пості відбув добре великодну Сповідь, та хто підчас проповідий і богослужень велико-

постних щиро болів і терпів разом з терплячим Ісусом, той в нинішнім великім дні Пасхи, коли всі празнуємо світле Христове Воскресення, буде чутися напевно щасливий та буде веселитися й щиро радіти.

Веселитися й радувати в празник Христового Воскресення, є прикметою доброго християнина. Бо й якжеж можливе, щоби ми, що любимо Ісуса, могли не радіти з того коли бачимо, що Ісус Христос, котрий тілько терпів за нас, нині вже більше не терпить, але воскрес з гробу вічно щасливий, та через це своє воскресення побідив і нашу смерть та дарував і нам вічне життя, що »смертю смерть поправ... і нам даровав живот вічний«!

До цеї радости закликає нас св. Церква, коли в нинішнім дні празника каже нам співати: **сéй дéнь, є̂гóже сотворѝ Гдь̑, возрáдꙋемсѧ и̂ возвеселѝмсѧ въ о̑нь**, — в сім дни, що його нам приготовив сам Бог, ми повинні радуватися й веселитися.

Бо справді, Дорогі в Христі Браття, вже й сама згадка про Христове Воскресення, виганяє з душі праведного християнина весь смуток, якийби він не був. Якщо він передше ображав Господа Бога гріхами й длятого тепер сумує, бо боїться страшного суду Божого, то Воскресення Христове вчить його, що Ісус Христос своїми ранами і смертю на хресті вислужив йому прощення гріхів. А як душу християнина гнітить якийсь инший смуток, як він в недузі, як жиє в недостатках, як кривда йому невинному діеся, то Христове воскресення й цей смуток розганяє, бо пригадує йому, що Ісус Христос безконечно більше терпів як він, та що таксамо, як терпіння Христові мали кінець, і його терпіння скінчаться скоро, а по них прийде славне воскресення й вічне щастя в небі, таке саме як щастя Христа Господа.

Тому радітимемо в нинішний день й веселитися, бо Христос, наш Спаситель, навчив нас своїм славним Воскресенням, що Він, а не хто инший, є паном нашого життя й смерти. Просвічені тою наукою ми повинні залишити вже всякий несупокій так щодо судьби нашого життя тут на землі як щодо судьби, яка нас чекає по смерти, — бо судьба нашого життя від Христа залежить. Натомість ми повинні цілу нашу увагу звернути одиноко на те, щоби Ісуса Христа цілим серцем любити і бути все готовими на

жертву для Нього. Бож і уявити собі не можна, щоби наше життя й смерть могли бути в певнійших руках, як коли вони є в руках нашого всемогучого Спасителя, котрий нас так дуже любить. На сіѐ бо Хрто́съ и҆ ꙋ҆мре и҆ воскре́се и҆ ѡ҆живѐ, да и҆ ме́ртвыми и҆ живы́ми ѡ҆блада́етъ; Христос бо на се вмер і воскрес і ожив, щоби й над мертвими й над живими панувати [1]).

Ісус Христос учив нас цеї важної правди віри наперед словами. Він казав: а҆́зъ є҆́смь воскресе́ніє и живо́тъ [2]), казав що він є воскресення наше й життя, а на доказ цего робив чуда. Уздоровляв сліпих, прокажених, глухонімих, розслаблених жилами, а навіть воскрешав померших як доньку Яїра, сина вдови з Наїн, Лазаря, а все те робив, щоби доказати, що життя й смерть є йому послушні та що Він є їх паном. Однак цего було ще за мало Ісусови Христови. Він знав добре, що ся його наука не буде мати між людьми великих успіхів, якщо Він сам на собі не покаже приміром того, чого своїми устами учив. І длятого щоби ми не журилися занадто дочасними справами нашого життя та не боялися терпіння ні смерти, а все своє уповання на Нього складали, Ісус Христос взяв на себе наші немочі, сам терпів і помер а опісля воскрес, щоби цим воскресенням позискати нас цілковито для цеї правди, котру своїми устами голосив.

І якжеж нам не веселитися нині разом з Церквою з Христового Воскресення? Коли тепер можна найти на світі тільки людий, котрі, хоч знають про смерть Христову та Його світле Воскресення, мимо цего не вірять, що Христос є паном нашого життя й смерти та царем неба й землі, то що булоби тоді, колиби Ісус Христос лишив був саму лишень науку, а не дав був цего приміру?

Тому ще раз повторяю: в сім дні, що його нам приготовив сам Господь Бог, ми повинні радуватися й веселити! І цеї радости в Христі Господі воскресшім, я всім вам, Дорогі в Христі Браття, желаю зі щирого серця. Молю воскресшого Ісуса, нехай Він сам подасть вам сю радість, яка напевно поширить серця ваші й наповнить їх сильнійшою любовю Бога. Нехай Христос поділиться з вами своєю власною радістю, якою було переповнене Його Божест-

---

[1]) Римл. 14, 9. [2]) Й. 11, 25.

венне Серце, коли по своїм воскресенню потішав своїх Апостолів, учеників і побожні невісти. Нехай цею радістю наш найліпший Спаситель потішить зокрема всіх тих зпоміж вас, що мають якусь журбу, що терплять і сумують, та надією на воскресення скріпить їх до дальшого мужного несення хреста, що його Господь вложив на їх рамена.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і всі дари св. Духа, нехай спливуть на всіх вас! Амінь. Христос воскрес!

Дано в Перемишлі в шестім тижні Великого Посту 1932 р.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Поручається Всеч. ОО. Душпастирям відчитати в празник Христового Воскресення вірним повисший лист і желання як в матерних так і дочерних церквах.

Вказаним буде рівнож додати до повисшого листа деякі пояснення, щоби цей головний празник нашого Відкуплення наші вірні все лучше розуміли. — † Йосафат Епп.

Ч. 33/орд. — Подяка св. Отця за Петрів гріш 1931. р.

На адресу Преосвященого Епископа Кир Йосафата надійшло від Апостольського Престола отсе письмо:

»Державний Секретаріят Його Святости з Ватикану 15. лютня 1932 ч. 109009.

Ваше Преосвященство, Ексцеленціє!

Вашу примірну жичливість для св. Отця, що її оказуєте часто иншими ділами, недавно Ви виявили через зложення Йому суми 3.000 зл., пересланої через Його Ексцеленцію, Апостольського Нунція.

За цей дар, що так дуже втішив св. Вітця, висказує Вам Христовий Намісник особливу подяку і просить Бога, щоби дарив Вас Своїми щедрими небесними ласками.

А як запоруку і доказ Своєї прихильности з усею любовою уділяє Вам, всему Вашому Духовенству і всім Вірним Апостольське Благословення.

Повідомляючи Вас про се, висказую й я чувства моєї найбільшої пошани, з якою мило мені остати

вповні відданим Вашій Ексцеленції Е. Кард. ПАЧЕЛЛІ.«

Повисше письмо подаємо до відома Всч. Духовенства

і поручаємо оголосити його народові в церкві в найблищу неділю. додаючи щиру подяку і від нас за тамтогорічну збірку.

Ч. 1965/5. — Духовні вправи для священиків.

Сего року відбудуть духовні вправи всі священики, що їх з якоїнебудь причини не могли відбути в означенім речинці, відтак сі, що останній раз відбули реколєкції у 1929. р., а вкінци всі безженні священики, висвячені до 1931. р. включно, без огляду на се, чи сповнили вчас сей важний свій обовязок, чи ні.

На переведеннє духовних вправ визначуєтся 3 серії, з котрих I. і II. відбудеться при кінці червня, а III. с. у другій половині липня с. р.

I. Серія духовних вправ відбудеться виключно для безженних священиків в часі від 21. червня у второк вечером до суботи 25. червня рано, в якій — як висше зазначено — обовязані взяти участь всі Отці, висвячені як безженні до 1931. р. включно.

II. Серія буде від понеділка 27. червня вечером до пятниці 1. липня рано, в якій візьмуть участь священики отсих Деканатів: Балигородський, Белзький, Бірчанський, Бориславський, Буківський, Варяжський, Великомостенський, Височанський, Горлицький, Грибівський, Динівський, Дрогобицький, Дуклянський, Жовківський, Жукотинський, Комарнянський, Короснянський, Краковецький, Куликівський Лежайський, Ліський, Лупківський, Лучанський, Любачівський, Лютовиський, Мединицький, Медицький, і Мостиський.

III. Серія буде від понеділка 18. липня вечером до пятниці 22. липня рано, в котрій візьмуть участь священики всіх прочих Деканатів.

ОО. Катихити обовязані взяти участь в реколєкціях разом зі священиками свойого Деканату в дотичний Серії, і тому обовязані рівнож зголосити свою участь в свого о. Декана. Те саме обовязує й других священиків не занятих в душпастирстві.

Для належного переведення сьогорічних реколєкцій, Канцелярія Еписк. Консисторії висилає рівночасно з отсими »Епарх. Відомостями« відповідні списи священиків

до деканальних Урядів, а оо. Декани зголосять всіх учасників до Еп. Консисторії найдальше до 1. червня.

За виконання цего порядку відповідають в першій мірі оо. Декани.

Отці приділені до одної серії реколєкцій, не можуть бути приняті до другої серії без окремої згоди Еписк. Ординаріяту, о що обовязані постаратись оо. Декани найдальше до 1. червня.

Зголошення від поодиноких священиків, прислані впрям до Еписк. Консисторії а не через дотичні деканальні Уряди, не будуть узгляднені.

ОО. Учасники духовних вправ зголосяться в будинку Духовного Семинара найпізнійше в часі від 4—6. год. вечером перед реколєкціями, а пізнійші зголошення не будуть узгляднені. Означену оплату платиться при зголошенню з гори. Також належить привезти свою постіль.

Священики, що відбули духовні вправи в однім з наших монастирів, є обовязані прислати до Еписк. Консисторії посвідченнє відбутих реколєкцій до дня 1. червня ц. р. через дотичні свої деканальні Уряди.

З огляду не це, що цего року число священиків обовязаних до відбуття реколєкцій є досить велике а чотирох серій урядити не можна, Еписк. Ординаріят просить дуже о точне захований висше поданих приписів. — Від Еписк. Ординаріяту.

Ч. 1962/2. В справі консервації церковної старовини.

По наших церквах стрічаєся часто много цінних памяток нашого церковного й народнього мистецтва, ріжні старинні рукописи, образи, ризи, літурґічні та богослужебні знаряди і инші предмети з давно минулих віків. Се достовірні свідки нашої славної бувальщини.

На жаль вони майже скрізь забуті, припали порохом, деколи серед вохкости віддані на жир молів і всяких инших шкідників, що нищать нераз дуже цінні памятки нашої культури.

Звертається тому на се увагу Всеч. ОО. Душпастирів і поручається зберігати вчас те все, що єще можна заховати чи то у своїй парохії, чи пересилаючи щоціннійше в безпечне місце, а особливо тут, де вже є досить велика музейна збірка в нашім Духовнім Семинари. Кошти пере-

силки будуть звернені, а деколи цінніші предмети за попередною умовою можуть бути окремо нагороджені в користь дотичної церкви.

При розпізнаванню дійсно цінних памяток і для їх належнього зберігання можуть богато причинитись і бути помічними вказівки знатока церковної старовини п. Іляр. Свєнціцкого, дир. Національного Музея, якого праці »Консервація і реставрація істор. пямяток церк. мистецтва« в ціні 2 зл. та »Про музеї і музейництво« по 1.50 зл. можна дістати у Львові.

Рівночасно пригадується Всеч. Духовенству давнійше видане тутешне зарядження, що без окремого дозволу Еп. Консисторії не вільно позбуватися предметів церковної старини в користь музеїв.

Ч. 1963. — Належитість за шематизм на р. 1932.

Канцелярія Еп. Консисторії розіслала парохіяльним урядам і всім Отцям катехитам шематизм на рік 1932. Належитість в квоті 6 зл. побереся з платні за травень Отцям, що її побирають. Прочі Отці надішлють сю квоту до кінця травня ц. р. до Канцелярії Еп. Консисторії.

Повисшу квоту позволяєся побрати з церковної скарбони.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 1095. о. Матківський Василь, парох в Краківци завідателем деканату Краковецького.

Ч. 1683. о. Стеранка Александер, парох в Монастирці Деканом ліським.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 996. о. Горечко Михайло — Воля цеклинська.
Ч. 997. о. Федеркевич Ігнатій — Ліщава горішна.
Ч. 998. о. Кункевич Василь — Тарнавка.
Ч. 999. о. Микулович Володимир — Прилбичі.
Ч. 1000. о. Топорівський Николай — Острів.
Ч. 1283. о. Турчиновський Марко — Бахір.

Завідательства одержали:

Ч. 996. о. Клачинський Антін — Тарнава.

Ч. 998. о. Новосільський Олександер — Прусік.
Ч. 1452. о. Грицай Йоаким — Чорноріки.
Ч. 1487. о. Рудяк Василь — Гирова.
Ч. 1489. о. Швед Маріян — Вільхівці.
Ч. 1491. о. Волошин Микола — Потік великий.
Ч. 1494. о. Саламан Стефан — Висоцько вижне.
Ч. 1501. о. Коцюмака Роман — Михалевичі.
Ч. 1504. о. Мостюк Яків — Дубрівка.
Ч. 1702. о. Хоростіль Василь — Млини.
Ч. 1825. о. Кебуз Іван — Майдан сінявський.
Ч. 1503. о. Дочило Михайло — доїздж. Милків.

Сотрудництва одержали:

Ч. 1451. о. Матюк Мирон — Турка.
Ч. 1453. о. Грегорович Володимир — Ярослав.
Ч. 1454. о. Весоловський Петро — Тирява волоська.
Ч. 1455. о. Пулик Олександер — Кобильниця руська.
Ч. 1456. о. Дідич Микола — Комарники.
Ч. 1457. о. Ковальчик Василь — Маціковичі.
Ч. 1458. о. Рожко Володимир — Підбуж.
Ч. 1459. о. Сальо Карло — Боськo.
Ч. 1460. о. Кондро Олексій — Доброгостів.
Ч. 1461. о. Крут Семен — Ольшаник.
Ч. 1488. о. Середович Василь — упр. Липовець.
Ч. 1490. о. Гарасим Ярослав — Сянік.
Ч. 1493. о. Дутка Іван — упр. Полнятичі.
Ч. 1502. о. Качмар Йосиф — упр. Вірхомля.
Ч. 1503. о. Дочило Михайло — Старе село.

Померли:

о. Ільницький Северин, парох в Потоці вел. 4/3 1932.
о. Антонів Андрій, парох в Нагачеві 29/3 1932.
о. Зубрицький Александер, архідіякон Катедральної Капітули в Перемишлі 29/3 1932.
о. Грабець Іван, парох в Висоцьку вижнім 10/4 1932.

Душі їх поручається молитвам Всч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії
Перемишль, дня 18. квітня 1932.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.